

ที่ กษ ๐๓๐๓/๕๒๙

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ถนนราชดำเนินนอก กทม. ๑๐๒๐๐

๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

เรื่อง ร่างกฎกระทรวงกำหนดให้ทางน้ำชลประทานในเขตโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาโดมน้อย
เป็นทางน้ำชลประทานที่จะเรียกเก็บค่าชลประทาน พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ฉบับลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๓๓

๒. สำเนากฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติ

การชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕

๓. สำเนาประกาศกระทรวงมหาดไทย ฉบับลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๑

๔. ร่างกฎกระทรวงกำหนดให้ทางน้ำชลประทานในเขตโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาโดมน้อย

เป็นทางน้ำชลประทานที่จะเรียกเก็บค่าชลประทาน พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกคำชี้แจง

รายละเอียด บันทึกหลักการและเหตุผล และแผนที่ท้ายกฎกระทรวง จำนวน ๑๐๐ ชุด

ด้วยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอเสนอเรื่องร่างกฎกระทรวงกำหนดให้ทางน้ำ
ชลประทานในเขตโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาโดมน้อย เป็นทางน้ำชลประทานที่จะเรียกเก็บ
ค่าชลประทาน พ.ศ. มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยเรื่องที่เสนอดังกล่าวนี้นี้เข้าข่ายที่จะต้อง
นำเสนอคณะรัฐมนตรีตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี
พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑)

ทั้งนี้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. เรื่องเดิม

ด้วยกรมชลประทานรายงานว่ามีการใช้น้ำจากทางน้ำชลประทานนอกภาคเกษตรกรรม
เพิ่มมากขึ้น ในการนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์จากการใช้น้ำจากทางน้ำชลประทานอย่างเต็มที่ และเพื่อให้การ
ใช้น้ำเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งทำให้ทราบถึงปริมาณของน้ำที่ขาดหายไปจากระบบการชลประทาน และ
เป็นการรองรับการขออนุญาตใช้น้ำจากภาคอุตสาหกรรม การประปา และภาคธุรกิจอื่นที่จะมีขึ้นในอนาคต

สมควรกำหนด ...

สมควรกำหนดทางน้ำชลประทานซึ่งได้มีประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ฉบับลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๓๓ กำหนดให้เป็นทางน้ำชลประทานแล้ว ตามสิ่งที่ส่งมาด้วยหมายเลข ๑ เป็นทางน้ำชลประทานที่จะเรียกเก็บค่าชลประทาน โดยออกเป็นกฎกระทรวง ทั้งนี้ ตามความในมาตรา ๘ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงขอเสนอร่างกฎกระทรวง จำนวน ๑ ฉบับ ดังนี้

ร่างกฎกระทรวงกำหนดให้ทางน้ำชลประทานในเขตโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาโดมน้อย เป็นทางน้ำชลประทานที่จะเรียกเก็บค่าชลประทาน พ.ศ. (รวม ๒ ทางน้ำ)

(๑) ทางน้ำชลประทานคลองส่งน้ำสายใหญ่ฝั่งซ้าย จากกิโลเมตรที่ ๐.๐๐๐ ในท้องที่ตำบลโนนกลาง อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี ถึงกิโลเมตรที่ ๖๕.๖๐๐ ในท้องที่ตำบลกุดขมิณ อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี

(๒) ทางน้ำชลประทานคลองส่งน้ำสายใหญ่ฝั่งขวา จากกิโลเมตรที่ ๐.๐๐๐ ในท้องที่ตำบลโนนกลาง อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี ถึงกิโลเมตรที่ ๒๕.๐๐๐ ในท้องที่ตำบลคันไร่ อำเภอสรินธร จังหวัดอุบลราชธานี

ความเป็นมาของเรื่องที่จะเสนอ

เนื่องจากการใช้น้ำจากทางน้ำชลประทานเพื่อกิจการโรงงาน การประปา หรือ กิจการอื่นที่มีใช้การเกษตรกรรมเพิ่มมากขึ้น ทำให้ปริมาณของน้ำในแหล่งเก็บกักมีปริมาณลดลง การเก็บค่าชลประทานจะเป็นการแก้ปัญหาการใช้น้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ และโดยที่พระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ ได้ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงกำหนดให้ทางน้ำชลประทานเป็นทางน้ำที่จะเรียกเก็บค่าชลประทานได้โดยต้องแสดงแผนที่แนวเขตให้ชัดเจน

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

๒.๑ เป็นการเสนอร่างกฎกระทรวงให้มีผลบังคับใช้ตามพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕

๒.๒ เป็นเรื่องที่ต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑) เรื่องที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีหรือให้ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

เมื่อดำเนินการได้รวดเร็ว จะเป็นผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสนองนโยบายของรัฐในด้านการควบคุมดูแลแหล่งน้ำ ซึ่งภาครัฐได้มีการรณรงค์ให้มีการใช้น้ำอย่างประหยัดและถูกวิธี

๔. สาระสำคัญ/ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

ข้อเท็จจริง

- การกำหนดให้ทางน้ำชลประทานเป็นทางน้ำชลประทานที่จะเรียกเก็บค่าชลประทาน ทำให้เกิดประโยชน์ในการควบคุมดูแลปริมาณน้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งทำให้ทราบถึงปริมาณของน้ำที่ขาดหายไปจากระบบการชลประทาน ซึ่งการเรียกเก็บค่าชลประทานนั้น จะเป็นผลดีต่อการเงินและงบประมาณ โดยเงินที่เก็บได้จากผู้ใช้น้ำจากทางน้ำชลประทานเมื่อกฎกระทรวงมีผลบังคับใช้แล้วจะนำเข้าทุนหมุนเวียนเพื่อการชลประทาน โดยใช้จ่ายเป็นค่าปรับปรุงบำรุงรักษาระบบการชลประทาน อันจะทำให้ใช้เงินงบประมาณในส่วนนี้น้อยลง

- โดยที่การใช้น้ำนอกภาคเกษตรกรรมจากทางน้ำชลประทาน จะต้องมีการติดตั้งมาตรวัดน้ำ และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ซึ่งในการออกกฎกระทรวงกำหนดให้ทางน้ำชลประทาน เป็นทางน้ำชลประทานที่จะเรียกเก็บค่าชลประทานได้นั้น จะดำเนินการได้เฉพาะทางน้ำที่มีประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กำหนดให้เป็นทางน้ำชลประทาน ตามพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ แล้วเท่านั้น ปัจจุบันมีกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) กำหนดอัตราค่าชลประทานและหลักเกณฑ์ไว้แล้ว ตามสิ่งที่ส่งมาด้วยหมายเลข ๒

- สำหรับปริมาณน้ำไหลผ่านทางน้ำชลประทาน ปริมาณการใช้น้ำ และพื้นที่ได้รับประโยชน์ มีรายละเอียดโดยสรุป ดังนี้

(๑) ทางน้ำชลประทานคลองส่งน้ำสายใหญ่ฝั่งซ้าย ปริมาณน้ำไหลผ่านทางน้ำประมาณ ๑๗๔,๓๓๗,๙๒๐ ลูกบาศก์เมตรต่อปี ปัจจุบันยังไม่มีมีการประปาหรือโรงงานอุตสาหกรรมขออนุญาตใช้น้ำ และมีการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตร ใช้น้ำประมาณ ๙๗,๔๘๗,๕๙๐.๑๗ ลูกบาศก์เมตรต่อปี ซึ่งมีพื้นที่ได้รับประโยชน์ประมาณ ๑๑๖,๗๖๙ ไร่

(๒) ทางน้ำชลประทานคลองส่งน้ำสายใหญ่ฝั่งขวา ปริมาณน้ำไหลผ่านทางน้ำประมาณ ๙๖,๘๘๘,๙๖๐ ลูกบาศก์เมตรต่อปี ปัจจุบันยังไม่มีมีการประปาหรือโรงงานอุตสาหกรรมขออนุญาตใช้น้ำ และมีการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตร ใช้น้ำประมาณ ๔๕,๗๔๓,๓๕๙.๘๓ ลูกบาศก์เมตรต่อปี ซึ่งมีพื้นที่ได้รับประโยชน์ประมาณ ๖๖,๒๗๕ ไร่

- จากปริมาณการใช้น้ำในทางน้ำชลประทานแห่งนี้ไม่มีผลกระทบต่อปริมาณน้ำในทางน้ำชลประทาน ซึ่งมีศักยภาพเพียงพอสามารถกำหนดแผนจัดสรรน้ำให้แก่ผู้ที่จะขออนุญาตใช้น้ำในภายหน้าได้ตามความเหมาะสม

ข้อกฎหมาย

- พระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕
- ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยเงินทุนหมุนเวียนเพื่อการชลประทาน พ.ศ. ๒๕๔๕

๕. ข้อเสนอของส่วนราชการ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาแล้ว เห็นชอบตามที่กรมชลประทานเสนอ จึงขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติรับหลักการร่างกฎกระทรวง จำนวน ๑ ฉบับ ดังนี้

ร่างกฎกระทรวงกำหนดให้ทางน้ำชลประทานในเขตโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาโดมน้อย เป็นทางน้ำชลประทานที่จะเรียกเก็บค่าชลประทาน พ.ศ. (รวม ๒ ทางน้ำ)

(๑) ทางน้ำชลประทานคลองส่งน้ำสายใหญ่ฝั่งซ้าย จากกิโลเมตรที่ ๐.๐๐๐ ในท้องที่ตำบลโนนกลาง อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี ถึงกิโลเมตรที่ ๖๕.๖๐๐ ในท้องที่ตำบลกุดชุมภู อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี

(๒) ทางน้ำชลประทานคลองส่งน้ำสายใหญ่ฝั่งขวา จากกิโลเมตรที่ ๐.๐๐๐ ในท้องที่ตำบลโนนกลาง อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี ถึงกิโลเมตรที่ ๒๕.๐๐๐ ในท้องที่ตำบลคันไร่ อำเภอสรินธร จังหวัดอุบลราชธานี

อนึ่ง ตามร่างกฎกระทรวงในลำดับที่ (๒) ได้ออกตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ฉบับลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๓๓ เรื่อง กำหนดทางน้ำชลประทานตามพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งเดิมอยู่ในท้องที่ตำบลคันไร่ อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี ต่อมาได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย ฉบับลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๑ เรื่อง การกำหนดเขตตำบลในท้องที่อำเภอสรินธร จังหวัดอุบลราชธานี ส่งผลให้ขอบเขตของทางน้ำชลประทานท้องที่ตำบลคันไร่ ไปอยู่ในท้องที่ อำเภอสรินธร จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งไม่ทำให้ขอบเขตของทางน้ำชลประทานแห่งนี้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม พร้อมนี้ได้แนบบันทึกคำชี้แจงรายละเอียด

บันทึกหลักการและเหตุผลและแผนที่ท้ายกฎกระทรวง จำนวน ๑๐๐ ชุด ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๔
ทั้งนี้ขออนุโลมการใช้แผนที่ เป็นขนาดมาตราส่วน ๑ : ๑๐๐,๐๐๐ เพื่อความชัดเจนและเหมาะสม
ในการลงรายละเอียด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีระ วงศ์สมุทร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กรมชลประทาน

กองกฎหมายและที่ดิน

โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๒๖๒๖